

a potom se už mírným klusem rozběhla k svému úkrytu na kopečku v trní.

A teď už jen pohodlně čekala na oba pány, až si přijdou pro chyčenou kořist. Chvillemi si tam zdřímala, a tak se brzy dočkala toho, že přijel od města uzenář pan Špejlík a od myslivny rychlým krokem přispěchal pan myslivec. Viděli už sice z dálky, že se liška nechytla, ale chtěli oba aspoň zjistit, zdali tam zas něco nekalého neprovedla. A přál bych vám, milé děti, uvidět překvapení obou pánů a zvláště tvář pana Špejlíka, když četl na vloženém kousku papíru:

„Milej pane uzenáři Špejlíku! Takhle lajdácky se u nás objednávký vyřizovat nesmějí! Já jsem si přec u vás objednala šunku, a vy jste mi přivezl jednu starou jitnici! Ale to nevádí nic: když jste tak roztržitý, nebudu vás více už sem k dubu obtěžovat a přijdu si k vám pro ni sama v sobotu hned dopoledne. Připravte mi nákou pěknou.

S úctou liška od křivého dubu.“